

Nr 211.

Av herr **Ossbahr m. fl.**, om visst medgivande i avseende å löneförmånerna för underbefäl vid försvarsväsendet som beviljats tjänstledighet för genomgående av särskild polis-skola.

Såsom av statsverkspropositionens fjärde huvudtitel framgår, meddelade Kungl. Maj:t den 8 december 1933 beslut av innehåll bland annat, att en kurs i polistjänst för underbefäl till ett antal av ungefär 50 finge anordnas under år 1934 i huvudsaklig överensstämmelse med ett av civilanställningskommittén framlagt förslag. Vid kursen skulle enligt sagda nådiga beslut elev äga åtnjuta inkvartering och förplägnad på kronans bekostnad ävensom ersättning för resekostnad vid inställelse till och avgång från kursen men däremot vara skyldig att under erforderlig tjänstledighet för genomgående av kursen å lönen för sin beställning vidkännas avdrag enligt 4 § gällande manskapsavlöningsreglemente. Detta innebär, att elev måste för dag räknat avstå ett belopp växlande emellan 50 öre och 1 krona, beroende av årslönen, och i stort sett torde sålunda för en var i kursen deltagande elev en utgift å 100 kronor besparas.

I sin skrivelse den 29 november 1933 angående polisskolans inrättande föreslog civilanställningskommittén i nu berörda hänseende, att eleverna skulle medgivas uppbära samtliga de med deras innehavande beställningar förenade avlönings- och naturaförmåner, enär i detta fall samma föreskrifter borde gälla som i fråga om provtjänstgöring i civilanställningssyfte vid postverket. Från de militära förvaltningarnas sida mötte kommitténs förslag härutinnan inga invändningar i annan mån, än att kungl. arméförvaltningen framhöll, att lydelsen av § 5 mom. 2 i manskapsavlöningsreglementet icke gäve Kungl. Maj:t befogenhet att lämna dylikt medgivande utan riksdagens medverkan. Flygstyrelsen däremot förklarade sig för sin del anse, att nämnda stadgande icke utgjorde hinder för Kungl. Maj:t att medgiva eleverna rätt till bibehållande av oavkortad lön, och kungl. marinförvaltningen yttrade sig icke om denna del av civilanställningskommitténs förslag.

Här torde böra omnämnas, att kungl. arméförvaltningen i annat sammanhang hemställt om sådan ändring av nämnda § i manskapsavlöningsreglementet, att Kungl. Maj:t erhöle befogenhet att medgiva även elev i polisskola rätt till bibehållande av full lön, varvid stadgandet borde så avfattas, att detsamma erhöle retroaktiv verkan, på det att nu ifrågavarande elever kunde utfå de belopp, varifrån de nu måste avstå.

Såsom civilanställningskommittén framhållit, medför inrättandet av denna

särskilda polisskola dels betydligt ökade civilianställningsmöjligheter för underbefäl, dels ock ökad tillgång på polisutbildad personal, vilket innebär stora ekonomiska fördelar för skilda kommuner.

Därest denna särskilda polisskola icke kommit till stånd, hade man säkerligen inom en snar framtid blivit nödsakad att utvidga statens polisskola med därav följande avsevärda kostnadsökning, och oriktigt vore därför om staten nu genom de minskade avlöningsförmånerna faktiskt skulle göra en ekonomisk vinst på elevernas bekostnad. Därtill kommer att flera av dessa elever äro familjeförsörjare, och då deras sammanlagda löneförmåner även utan några avdrag äro så små, att redan vistelsen å annan ort än familjen medför ekonomiska svårigheter av allvarlig art, måste en löneminskning betraktas såsom oskäligen. Eleverna i polisskolan böra därför medgivas rätt att uppbära oavkortade löneförmåner under den tid, de åtnjuta tjänstledighet från sina militära beställningar.

Enär i detta sammanhang intet förslag till ändring i manskapsavlöningsreglementet lämpligen kan föreläggas riksdagen, hemställes vördsamt,

att riksdagen måtte för sin del medgiva underbefäl, som beviljats tjänstledighet för genomgående av särskild polisskola, rätt att, utan hinder av bestämmelserna i § 5 mom. 2 gällande manskapsavlöningsreglemente, under sagda tjänstledighet bibehålla oavkortade löneförmåner.

Stockholm den 23 januari 1934.

Carl Patric Ossbahr.

Alf Meyerhöffer.

R. Lundqvist.

G. Arnemark.